

Nr 80.

Av herr **Elmroth**, angående åtgärder för anläggning av badinrättningar å landsbygden.

De åtgärder, som från statsmakternas och andra samt ävenledes från enskilda på olika områden vidtagits för bl. a. den allmänna och enskilda hälsovårdens förbättrande i vårt land, utgör ett hedrande föredöme värt all möjlig erkänsla. I sjukvårdande syfte offras i sådant avseende årligen betydande belopp. Ävenså i uppgiften att förebygga och förhindra sjukdomar med åtföljande stora kostnader för den enskilde medborgaren och det allmänna. En åtgärd av denna sociala strävan är de åtgärder som vidtagits för stimulerande av badintresset bland vårt lands befolkning. Berömvärda åtgärder ha i sådant avseende vidtagits bl. a. av Svenska föreningen för folkbad, Pensionsstyrelsen o. a. samt dessutom ävenledes av enskilda personer i olika samhällsställning. Allt för ett gemensamt syfte: höjandet av intresset för en ökad badfrekvens.

Utöver vad som redan gjorts i sådant avseende synes det mig, att statsmakterna mer än hittills ägna denna allmännyttiga strävan sitt direkta stöd. I detta hänseende synes framför allt landsbygdens badförhållanden under den kalla årstiden av året, giva anledning till betänksamhet. En övervägande stor del av landsbygdens befolkning lever, trots allt, rätt så isolerat, och är, med hänsyn till befintliga badmöjligheter under höst och vintertid, oerhört vanlottad. För att i någon mån råda bot härutinnan, samt att kunna erhålla en organisatorisk form för anläggande av ytterligare badinrättningar på landsbygden, utöver de möjligheter som redan befintliga badinrättningar medföra, synes mig befogat att medelst statsmakternas direkta medverkan ytterligare åtgärder vidtagas. Därvid tänker jag i första hand på befintliga arbetsplatser — de större lantgårdarna — vilka inte sällan äro belägna rätt långt ifrån större befolkningscentra, med vid sådana platser i regel förekommande tillfälle till bad. Dessa gårdar och arbetsplatser, jämte den närmast omkringliggande bygden, kunna, enligt mitt förmenande, tillsammans bilda ett område för anläggning vid gården av en mindre badinrättning.

Med tillräckligt stöd från det allmännas sida finnas säkerligen ett mycket stort antal sådana ägare eller innehavare av större lantgårdar, varest den anställda arbetsstyrkan omfattar ett flertal familjer och andra, vilka till båtbad och trevnad både för sig själva jämte familjen som ock vid gården anställda arbetare skulle hava intresse för anläggandet av en gården tillhörig badstuga. Disponerandet av badstugan kunde t. ex. under vissa veckodagar vara förbehållet ägaren och dennes familj samt gårdens arbetare,

under det att närboende befolkning mot erläggande av en mindre avgift, kunde få disponera badstugan annan dag i veckan.

Badanläggningen och framförallt dess driftskostnader behöva, eller kunna rimligen, icke bliva stora. Om t. ex. vederbörande ägare eller anläggare, som närmast bör hava ansvaret för badstugans skötsel och fortbestånd, skulle komma i åtnjutande av t. ex. 50 % i stats- eller annat bidrag till den totala anläggningskostnaden inklusive det arbete och material beträffande anläggningskostnaderna som gården presterar, skulle säkerligen ett mycket stort antal sådana ägare och innehavare av större jordbruksfastigheter vara intresserade för saken. Driftskostnaderna för badstugan, som säkerligen kunna beräknas till jämförelsevis små belopp, synas kunna i största utsträckning finansieras av företaget medelst inflytande badavgifter från den närboende ortsbefolkningen.

Det allmännas intresse i saken samt nödig kontroll, över bl. a. att anläggningen användes till sitt ändamål, bör lämpligen kunna handhas av hälsovårdsnämnderna resp. kommunalnämnderna, under överinseende av ortens provinsialläkare och eventuellt med biträde av i regel befintliga dispensär- eller distriktssjuksköterskor.

Med åberopande av vad sålunda anförts, samt att material för belysande i övrigt av denna framställning kommer att tillhandahållas vederbörande utskott, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla om utredning och förslag i sådant avseende som ovan-
stående framställning kan giva anledning till.

Stockholm den 17 januari 1935.

A. E. Elmroth.